

LBRIS | We know
Ioan Usca books

Basme postmoderne

Alexandria
Publishing House

Nostalgia	5
Cenușăreasa.....	9
Scufița roșie.....	12
Albă ca Zăpada.....	15
Hansel și Gretel.....	19
Fetița cu chibriturile.....	23
Povestea cu flăcăul cel năzdrăvan	26
Basm răsăritean	30
Basm indian	32
Poveste din Banat	34
Fiul Ploii	36
Sfârleaza	39
Fapta bună	41
Norocul pescarului	43
Basm sapiențial.....	45
Povestea lui Ciacră.....	48
Caius cel lunecos	50
Prințesa calomniată	52
Muncile lui Caius.....	54
Fata Moșului	56
Cheia	59
Aurel și zmeul.....	61
Motanul Încălțat	63
Maus.....	65
Moștenitorul	67
Oglinda fermecată și Roberta	69

Preferințe.....	71
Miracol	73
Corbul	75
Zmeul abătut	77
După melci	78
Teiul.....	81
Fântâna	83
Harap-Alb.....	86
Frapiera lui Vania	88
Hansel și Gretel	90
Bruno.....	92
Parcul.....	93
Farmece.....	95
Castelul.....	97
Cireșe amare.....	99
Pescarul	101
Metamorfoze.....	103
Făt-Frumos și fiscalitatea	105
Miron și frumoasa cu corp.....	107
Sfântul Nicolae.....	109
Drumuri europene	111
Făt-Frumos cel cu două cocoșe.....	113
Șantajul.....	115
Scușița Roșie.....	116
Povestea cu investitorul străin și cu duhul.....	117
Povestea pescarului Filip și-a peștelui năzdrăvan	120
Povestea cu hamalul și cu cele trei copile.....	123
Povestea cu femeia căsăpită, cu cele trei mere și cu arabul Hasan	126
Povestea pisoilor detectivi	129

Povestea cu luna plină.....	141
Povestea pantofului găurit în talpă.....	144
Mesajul	146
Parfumul nopții de Sânziene.....	149
Rața	152
Povestea pisiului erudit	163
Un om cu har	170
Fasolea fermecată.....	172
Galinacee	174
Fapta bună	176
Dănilă Prepeleac.....	178
Lebedele.....	181
Pisiul năzdrăvan	184
Greierele și furnica.....	186
Parfumul salcâmiilor în floare.....	188
Drepturile zmeului	190
Eunucul și perușul.....	192
Povestea porcului.....	195
Mărul de aur	197
Călin (File din poveste)	204
Taj Mahal.....	206
Gheorghe	208
Trecerea.....	210
Julien.....	212
Porunca	214
Împăratul Verde și împrejurarea cea ciudată.....	216
Pas cu pas.....	218
Succesiunea	220
Fetele Împăratului Galben Pai	222

Povestea cu Emma cea virtuală	224
Colectivul de creație	226
Zâna cea bună	228
Făt-Frumos fiul Muncii	230
Lacul	232
Ocru	234
Simfonie în Gri Major	236
Sarea în bucate	238
Lac Garanță	240
Tabac Împărat	242
Oliv	243
Kung Fu	245
La curtea lui Alb Împărat	247
La vie en rose	249
Eterna poveste	250
Marketing	252
Basm neconvențional	254
Asceticele	256
Prototip	258
Kaki	260
Crem	262
Remediu	263
Estivală	265
Șofran	267
Valțul Rozelor	269
Povestea porcului	271
Cei trei purceluși	273
Noaptea de Sânziene	275
Sânziene	277

L'invitation au voyage.....	279
Diavolul îndrăgostit.....	281
Verde Împărat și banca.....	283
Profil.....	284
Cupaj.....	286
Mov.....	287
Luna plină.....	289
Odă în metru antic.....	291
Nostalgia.....	293
Judecata.....	295
Vecini.....	297
Sfârșitul basmelor.....	299
Sfârșit de basm.....	301
Promitev.....	303
Prometeu înlănțuit.....	308
Danae.....	310
Finix.....	313
Cupidon.....	315
Amor și Marcel.....	316
Medusa.....	318
Charon.....	320
Cele trei grații.....	322
Argus.....	324
Hyperion.....	327
Heracles și Ificles.....	329
Circe.....	331
Cerber.....	333
Pegas.....	335
Apollo.....	337

Nostalgia

Decembrie abia începuse, astfel că cel mai potrivit ne păru să ne strângem în *Dinar*, cum de altfel o făceam în fiecare lună a anului. Însă, acum atmosfera era una aparte, cu ferestruicile ce lăsaus lumina aurie să pătrundă în fuiuare, ca o invitație către alt tărâm. Poate doar Octombrie mai aduce parfumuri ce amintesc de vremurile apuse și, într-o măsură, ne scoate din ternul atotprezent.

Pe la al doilea coniac, domnul plutonier-major Onici își aminti de zilele frumoase de odinioară:

— Într-un Octombrie, mă întorceam către casă. Copacii alcătuiau ca un tunel, lăsând doar ici-colo lumina aurie să răzbată printre frunze, iar la capătul străzii se vedea maidanul albastru, ce mă aștepta plin de mireisme...

— Era albastru din pricina perspectivei... – presupuse Caius.

— Era albastru că așa trebuia să fie! – se burzului Onici. Tu te-ai născut între betoane, habar n-ai cum era orașul altădată!...

— Am mai auzit...

— Ai auzit! Trebuie să-l vezi, să-l adulmeci, să-l guști, să-l pipăi, să-l auzi așa cum vorbește el, nu cum ți-l povestesc alții! Chiar eu, acum, denaturez. Poți cuprinde în cuvinte miile de arome ale zăpezilor de atunci? Și chiar dacă ai putea, ce-ar pricepe unul care aproape nici nu mai vede zăpadă? Sau mai poți reînvia cinematograful *Victoria*? Zic de ăla de pe colț, nu rahatul ăsta nou preschimbat în

bar. Sala era pe jos cu scânduri frecate cu motorină, iar în curte era un closet sordid, iarba până la piept, iar în iarbă două camioane uitate de Dumnezeu, despre care credeam că vor fi acolo veșnic. Filmele se schimbau luna și joia. M-am prins, după o vreme, că joi dimineață apare mereu afișul nou. Era un panou cu *programul de azi*, unul cu *programul viitor*, iar în subsolul celui de-al doilea panou avea și rubrica *în curând*. Și, firește, pozele din filme. Într-o noapte de miercuri spre joi, dornic și să simt pulsul orașului, dar atras mai ales de afișe, am șters-o de-acasă pe fereastră și-am mers până-n Piața Bălcescu – pe atunci, încă-i mai ziceau toți Lahovary – și, din stația de tramvai, am văzut cum se schimbă afișele, pe la două dimineața. Am avut și satisfacția descoperitorului, dar și decepția unuia care-a risipit vraja mistică, din pricina curiozității sale maladive... Apoi, pe atunci toți purtau ciorapi supraelastici și, vara, sandale, iar baie se făcea numai sâmbăta, mai ales de către domni. Asta făcea ca, la reprezentația de vineri seara, să plutească în sală un miros inconfundabil...

— Și erau filme bune? – întrebă Caius, intrat oarecum în atmosferă.

— Numai filme bune! – exageră plutonierul. Tot al patrulea film era unul rusesc! Dar, și celelalte erau faine... Apoi, toamna se deschidea mustăria în mijlocul pieții, venea Ziua Recoltei, la stadion... De Sfântul Nicolae, la Alimentara din colț apăreau pungi cu figurine de ciocolată în celofan roșu. Nu poți găsi cuvinte să descrii bucuria care ne cuprindea! Mai cu seamă când, în zori, găseai în fereastră o pungă asemenea, pusă acolo de nu se știe cine...

— Păi, n-o puneau părinții? – expuse Caius o ipoteză.

— Da' ce? Eu aveam părinți somnambuli? N-auzi că seara nu era acolo și până-n zori apărea între geamuri, una exact ca cele de

la Alimentara?... Despre Crăciun nici nu are rost să mai vorbesc! Unde s-ar fi pomenit făcături de plastic ori becuțe electrice, de zici că-i discotecă, nu Nașterea Domnului?! Odată, am primit o mitralieră. A doua zi se nimerise să fie duminică și-am mers cu grupa mare la muzeu. Bineînțeles că mi-am luat și mitraliera, deși mai promisem și-o rachetă care scotea scânteii. N-am fost un caz singular, fiecare aducându-și cadoul cel mai de preț. În plus, soarele strălucea peste zăpada proaspătă... Dar, sunt oare cuvinte pe lumea asta care să poată descrie anii de atunci? Azi, se îmbuibă toți cu *pop corn* și hamburgeri, beau sucuri fetide, fumează același gudron, indiferent cum s-ar numi... Prin '64 nici televizoare nu prea erau, iar dacă trecea câte-o mașină ne uitam toți ca la nu știi ce minune... Acum, te plimbi prin Timișoara și-i cam ca în Copenhaga... S-a dus dracului tot! Eu nu votez niciodată la locale, că toți promit că vor face și vor drege! Și-mi spun: Dacă se vor ține de cuvânt? Eu vreau un primar care să-și ia banii și să aștepte cuminte să-i crească barba! Te-am ales, ce mai vrei? Nu veni tu acum să-mi scociorăști orașul! Lasă-mi, dom'le, macadamul, lasă-mi pădurea, lasă-mi maidanul, igrasia, motorina, nu schimba nimic!...

— Ei, nu te poți opune schimbării! — observă Caius.

Domnul plutonier păru pe punctul să răbufnească, însă făcu doar un gest a lehamite din mână.

— Cine știe? Poate cei născuți acum văd lumea altfel. O fi fost din pricina vârstei... Până pe la treizeci de ani, încă mai puteam să mă bucur, fie de salcâmi, fie să văd gândacii Domnului și să pășesc cu grijă, într-un dans complicat, ca să nu-i calc... Apoi, sufletul se usucă și nu te mai bucură nimic. Măcar că, atunci, orele abia se târau, fiecare minut își avea poezia lui. Acum, timpul gonește de nici nu știi când s-au dus anii, dar îl umplem cu nimicuri și cu

satisfacții minore. Și chiar dacă cei de azi încă mai pot să se bucure – de altfel, le-o și doresc! –, curând vor vedea cum figurile din jurul lor, pe care le credeau veșnice, încep să dispară, apoi li se vor rări și colegii de clasă, se vor pomeni într-o lume schimonosită, în care probabil vei merge cu elicopterul sau naiba știe ce-o să mai inven-teze ăștia, iar sufletele li se vor posomorî treptat...

...

Criză de nervi ori ce-o fi fost, ieșirea domnului plutonier ne mută în anii copilăriei, trezindu-ne dorul de basme. Așa că ne-am pus să le repovestim, adaptăm, născocim, cu unele incursiuni în mitologie, spre dimineață.

Cenușăreasa

Socotesc povestea Cenușăresei ca fiind îndeobște cunoscută, astfel că nu voi mai plictisi cu redundanțe. Foarte pe scurt, în basm se arată cât de bine te poți simți când ai pe cine persecuta, dar și aceea că, uneori, lucrurile pot scăpa de sub control și lua o întorsătură nasoală...

Dar, dacă oarecând, până să se precipite evenimentele, a mai fost, totuși, puțin amuzament, sunt și persoane care, prin construcția lor, fac aproape imposibilă orice jubilarie în ceea ce le privește. Astfel sunt vărsătorii de februarie pe care, măcar că ai vrea să-i persecuți, îți cam lipsesc mijloacele practice prin care să realizezi acest nobil deziderat.

Între vărsătorii de februarie cei mai cunoscuți se numără Ramona. Aceasta și-a torturat, prin firea sa liberă și limba cel puțin ascuțită, dacă nu chiar spurcată, încă din copilărie bunica, mama și sora. Când într-o familie sunt toți componenții cât de cât normali, recalcitrantul este sancționat fiind repartizat la feluritele corvezi casnice, până-i vine mintea la loc. Cu vărsătorii de februarie, însă, chestiunea e mai dificilă deoarece, fără să le-o ceri, se apucă să gătească, să dezinfecteze, să măture ori să aspire, să lustruiască, să brodeze, să facă cumpărături și multe, multe altele... Când zici că or fi ostenit, o iau de la-nceput, iar în răstimpuri te mai gratulează cu câte-o vorbă. Nu-ți mai rămâne decât să-i suporti așa cum sunt și,